

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Gabrielou Kučerovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce: **Ing. L. R.**, IČO xxx
sídlem xxx, xxx - xxx
zastoupen Ing. Mgr. Bc. Petrem Molnárem, advokátem
sídlem Vrchlického 678/19, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ing. M. P.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx - xxx
zastoupen Mgr. Davidem Zavadilem, advokátem
sídlem Bílkova 4, 110 00 Praha 1

o zaplacení částky 16 160,88 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 16 160,88 Kč s úroky z prodlení ve výši 9,75% ročně od 5. 6. 2019 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Ohledně zákonných úroků z prodlení z částky 16 160,88 Kč za dobu od 29. 5. 2019 do 4. 6. 2019 včetně se řízení zastavuje.

III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12 366 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. B.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svým návrhem, podaným dne 14. 6. 2019, a doplněným k výzvě soudu podáním ze dne 29. 9. 2019, domáhá uložení povinnosti žalovanému k zaplacení žalované částky. Tvrdí, že jde o škodu, která žalobci vznikla tím, že žalovaný jako jediný jednatel společnosti CXXXA s.r.o., IČO xxx, sídlem xxx, xxx - xxx (dále i jen "společnost, dlužník či úpadce") nepodal včas návrh na zahájení insolvenčního řízení. Žalobce pro společnost zpracovával kompletní podvojný účetnictví (pokladnu, bankovní výpisy, evidenci přijatých a odeslaných faktur, měsíční mzdy a povinné odvody na zdravotní a sociální pojištění, zpracování majetkových operací o nákupu investičního majetku, evidenci drobného majetku, zpracování podkladů pro odvod DPH, měsíční účetní deníky, interní doklady, hlášení zdravotním pojišťovnám, správě sociálního zabezpečení, finančním úřadům, účetní závěrky, přiznání k daní) od 1. 1. 2011, a to na základě ústní smlouvy ze října roku 2010. Takto žalobce pro společnost pracoval i v prvních šesti měsících roku 2018. Za své práce, provedené v prvním čtvrtletí roku 2018 vyúčtoval společnosti odměnu ve výši 7 865 Kč fakturou č. 2018016, splatnou 31. 3. 2018. Za práce provedené žalobcem ve druhém čtvrtletí byla společnosti žalobcem vyúčtována odměna ve výši 7 260 Kč fakturou č. 2018038, splatnou 30. 6. 2018. Ani jedna z faktur nebyla žalobci uhrazena.
2. Podle tvrzení žalobce byla společnost nejpozději ke dni **1. 1. 2018** v úpadku ve formě platební neschopnosti dle § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen IZ) a zřejmě již mnohem dříve, mezi lety 2014 - 2016 i ve formě předlužení dle § 3 odst. 4 téhož zákona, jak vyplývá z dlužnických účetních závěrek. Dlužnický návrh na zahájení insolvenčního řízení přesto nebyl vůbec podán. Insolvenční řízení bylo zahájeno na návrh insolvenčního věřitele MXXX XXXO, spol. s r.o., IČO xxx, ze dne 27. 11. 2018 a bylo vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn. MSPH xxx. Usnesením ze dne 27. 2. 2019 č.j. MSPH xxx, byl zjištěn úpadek dlužníka, na jeho majetek byl prohlášen konkurs a věřitelé byli vyzváni, aby přihlásili své pohledávky. Žalobce přihlásil svou pohledávku z výše uvedených faktur (součet jistin 15 125 Kč), navýšenou o úroky z prodlení ode dne splatnosti do dne předcházejícího dni, kdy byl prohlášen konkurs (26. 2. 2019) v celkové výši 1 035,88 Kč (úroky 8,05% p.a. z částky 7 865 Kč činí 606,25 Kč a z částky 7 260 Kč činí 429,63 Kč). Celkem tak žalobce přihlásil do konkursního řízení částku **16 160,88 Kč**. Jeho pohledávka byla v plném rozsahu zjištěna. V insolvenčním řízení bylo zjištěno, že dlužník nevlastní žádný ocenitelný majetek, zatímco přihlášené pohledávky činí 3 691 872,72 Kč.
3. Žalobce dále tvrdí, že, jak je zřejmé z účetních závěrek za roky 2014 až 2016 a ze seznamu přihlášených pohledávek v insolvenčním řízení, byl dlužník ke dni 31. 3. 2018, kdy byla splatná první z žalobcových faktur, v prodlení s úhradou osmi splatných závazků:

Věřitel	specifikace titulu pohledávky	dluh Kč	splatnost
MXXX XXXO	FA č. 20160626	491 355,68	8. 1. 2017
MXXX XXXO	FA č. 20170283	377 057,82	17. 8. 2017
MXXX XXXO	FA č. 20170463	73 362,46	30. 11. 2017
MXXX XXXO	FA č. 20170511	54 875,35	30. 12. 2017
MXXX XXXO	FA č. 20170538	162 136,59	5. 1. 2018
MXXX XXXO	FA č. 20170579	129 080,40	30. 1. 2018
ČSSZ	výkaz nedoplatků č.j. 42013/302-8013-7. 12. 2017 -/2007/115	50 527	7. 12. 2017
FÚ hl.m. Praha	VS xxx	96 550,95	20. 4. 2017 -

- 26. 2. 2019.

Z uvedeného přehledu je podle žalobce dále zřejmé, že k 1. 1. 2018 byl dlužník v prodlení více než tři měsíce s minimálně šesti závazky vůči minimálně dvěma věřitelům (výše v seznamu psáno *kurzívou tučně*) a nacházel se tudíž v úpadku ve formě platební neschopnosti.

4. S ohledem na výše uvedené je žalobce přesvědčen, že bylo povinností žalovaného jako jednatele dlužníka dle § 98 IZ podat bez zbytečného odkladu poté, kdy se o úpadku společnosti dozvěděl nebo při náležité pečlivosti dozvědět mohl, insolvenční návrh, a protože to neučinil, odpovídá dle § 99 IZ za škodu, kterou tím žalobci způsobil. Žalovaný, jako jednatel dlužníka přitom musel vědět, že je dlužník v úpadku, neboť dle § 133 a násl. obchodního zákoníku, resp. § 195 a 196 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) (dále jen ZOK) byl jedinou osobou odpovědnou za obchodní vedení společnosti dlužníka a za řádné vedení jejího účetnictví a musel či alespoň měl znát její ekonomickou situaci. Žalobci v důsledku tohoto protiprávního (ne)jednání žalovaného vznikla škoda ve výši rozdílu mezi jeho zjištěnou pohledávkou ve výši 16 160,88 Kč a částkou 0 Kč, když ze skutečností zjištěných dosud v insolvenčním řízení je zřejmé, že k uspokojení své přihlášené a zjištěné pohledávky žalobce ničeho neobdrží. Škoda vznikla žalobci v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním žalovaného, neboť kdyby byl insolvenční návrh podán včas, byl by zřejmě nejpozději ke dni 1. 1. 2018 konkurs na majetek dlužníka již prohlášen, neboť by došlo v zákonné lhůtě 15 dnů dle § 134 IZ k rozhodnutí o návrhu, a to nejspíše k rozhodnutí o úpadku a prohlášení konkursu dle § 148 odst. 1 IZ a dle § 246 odst. 1 IZ by přešlo oprávnění nakládat s majetkovou podstatou z dlužníka na insolvenčního správce. Zároveň, pokud by žalobce z veřejného rejstříku zjistil, že je dlužník v úpadku, žádné plnění by mu už neposkytl. Navíc žalovaný nezveřejňováním účetních výkazů za roky 2014 až 2017 (za roky 2014 - 2016 byly do sbírky listin doplněny až 27. 7. 2018, za rok 2017 nebyla závěrka doložena vůbec) znemožnil žalobci zjistit aktuální finanční situaci a úpadek žalovaného.
5. Žalobce žalovaného dopisem ze dne 23. 5. 2019 vyzval k náhradě škody ve výši 16 160,88 Kč ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení výzvy. Výzva byla žalovanému doručena 28. 5. 2019, k úhradě však nedošlo. Proto žalobce podal tuto žalobu a žádá, aby mu byly uhrazeny též zákonné úroky z prodlení ode dne 29. 5. 2019 do zaplacení.
6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že byl z funkce jednatele ke dni 30. 12. 2017 odvolán, takže dne 1. 1. 2018, kdy měl být podle žalobce nejpozději insolvenční návrh podán, nebyl již jednatelem společnosti. Přitom společnost CXXXA se do finančních problémů dostala poté, co naprosto neočekávaně na konci roku 2017 došlo k odstoupení od smlouvy se společností BXXX XXXT a.s., IČO xxx, vyrábějící, mimo jiné, stavebnice xxx, která byla jejím hlavním klientem a s níž po celý rok 2017 probíhala úspěšná spolupráce, běžela naplánovaná reklamní kampaň z roku 2016, vrcholící na podzim 2017. V květnu 2017 proběhla schůzka se zástupci tohoto klienta, chystala se strategie reklamní kampaně na rok 2018. Na podzim 2017 byl dohodnut předběžný termín pro závěrečnou prezentaci nové reklamní kampaně. Na této schůzce zástupce společnosti BXXX XXXT a.s. předal žalovanému výpověď smlouvy bez dalšího vysvětlení, což bylo s ohledem na dosavadní bezproblémovou a standardní spolupráci pro žalovaného překvapující. Poté se úpadce snažil tento krizový problém řešit tak, že upravil projekt reklamní kampaně a nabídl jej společnosti EXXX XXXN, s.r.o., vyrábějící hračky xxx, a po několika prezentacích mělo dojít k podpisu smlouvy s tímto subjektem s plněním dokonce vyšším než se společností BXXX XXXT a.s., avšak k jejímu podpisu nedošlo. Kdyby pokračovala spolupráce s BXXX XXXT a.s., společnost by bez problémů pohledávky žalobce uhradila. To, že bude ukončena se v průběhu roku 2017 nedalo předpokládat. Na konci roku

2017 také společnost převzal nový investor, který žalovaného oslovil s nabídkou koupě jeho obchodního podílu, když měl zájem získat společnost s bezproblémovou historií s tím, že její problémy vyřeší. V této věci žalovaný vypovídal na Policii ČR, sp. zn. KRPA-14650-3/ČJ-2019-001293. Žalovaný je přesvědčen, že ekonomická situace společnosti nebyla taková, jak uvádí žalobce, neboť na konci roku 2016 banka společnosti nabídla navýšení investičního úvěru, k čemuž by nedošlo, pokud by se společnost nacházela v úpadku.

7. Usnesením ze dne 21. 10. 2019, č.j. 15 Cm 21/2019-53, soud po zjištění, že konkurs na majetek společnosti nebyl dosud ukončen, řízení do pravomocného skončení insolvenčního řízení přerušil, aby bylo v době, kdy bude rozhodováno o nároku žalobce v tomto řízení, jasné, do jaké výše byla jeho pohledávka v konkursu uspokojena. K odvolání žalobce odvolací Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 21. 5. 2020, č.j. 13 Cmo 29/2019-61, rozhodnutí zdejšího soudu změnil tak, že se řízení nepřerušuje, což odůvodnil tím, že věřitel již v době podání přihlášky své pohledávky do konkursního řízení *má* informaci o nejvyšší možné výši vzniklé škody, když další majetková újma z titulu nesplnění povinnosti jednatelů podat insolvenční návrh už mu vzniknout nemůže, protože posledním dnem, kdy škoda z tohoto titulu může vzniknout je den, kdy byl insolvenční návrh podán. *Zásadně tedy proto není důvodu, aby nebylo v řízení o náhradu škody dle § 99 IZ řádně pokračováno*, i když dosud není insolvenční řízení skončeno. To platí tím spíše o insolvenčním řízení v projednávaném případě, v němž zatím nelze pro nedostatek majetku dlužníka vůbec očekávat uspokojení přihlášených pohledávek věřitelů.
8. Na jednání, konaném dne 19. 11. 2020, se soud snažil o smírné vyřešení sporu, žalovaný projevil ochotu dluh uhradit, ovšem ve splátkách v tak nízké výši, že pro žalobce nebyly akceptovatelné. Smír se proto uzavřít nepodařilo. Žalovaný na tomto jednání navrhl, aby řízení bylo znovu přerušeno do skončení insolvenčního řízení, když situace se od doby, kdy rozhodoval Vrchní soud v Praze o odvolání proti prvnímu přerušení řízení, změnila, neboť insolvenční správce v mezidobí podal proti žalovanému a proti jeho manželce dvě incidenční žaloby, kterými vymáhá finanční částky v celkové výši přes dva miliony korun (290 000 Kč proti manželce a 1 859 052,70 Kč proti žalovanému). Manželka žalovaného, která se až v souvislosti s insolvenčním řízením dozvěděla, že má žalovaný a ona spolu s ním, nějaké dluhy, se s ním kvůli tomu hodlá rozvést. Návrh dosud podán nebyl. Je také možné, že manželka žalovaného svůj dluh vůči úpadci uzná a do konkursní podstaty bude plnit, má zájem se dluhů zbavit. Není vyloučeno, že stejně se zachová i žalovaný. Jediným majetkem, který manželé mají, je přitom bytová jednotka č. xxx v domě č.p. xxx v katastrálním území xxx. Z uvedených důvodů se tedy dá předpokládat, že do konkursní podstaty bude plněno a i pohledávka žalobce uplatněná v tomto řízení že bude, alespoň částečně, uspokojena. Žalobce s přerušením řízení nesouhlasil, je přesvědčen, že ani existence uvedených incidenčních sporů není na překážku rozhodnutí této věci, s tím, že v případě, že žalobci bude přiznaná částka žalovaným uhrazena nebo od něj exekučně vymožena, stane se žalovaný v rámci regresu věřitelem úpadce, za kterého plnil. Dalším důvodem pro nesouhlas žalobce s přerušením řízení je i to, že proti žalovanému bylo zahájeno trestní stíhání z důvodů podezření ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku, když neoprávněně převáděl peníze ze společnosti na svoji osobu, a žalobce se proto obává, že by mohlo dojít k dalším přesunům majetku žalovaného, z něž by mohla být žalobcova pohledávka uspokojena. S ohledem na nesouhlas žalobce a na, pro zdejší soud závazné, stanovisko odvolacího soudu o tom, že zásadně není třeba na skončení insolvenčního řízení čekat, soud návrh na přerušení zamítl přesto, že mezi účastníky nebylo sporné, že výše zmíněné incidenční žaloby byly skutečně podány.

9. Na jednání vzal žalobce svou žalobu částečně zpět ohledně úroků z prodlení. V předžalobní výzvě byl žalovaný vyzván, aby svůj dluh uhradil do 7 dnů ode dne doručení výzvy. Výzva byla žalovanému doručena 28. 5. 2020, měl tedy plnit nejpozději 4. 6. 2020 a v prodlení se ocitl dnem následujícím, t.j. 5. 6. 2020. Žalobce proto má nárok na úroky z prodlení až od 5. 6. 2020 a žádal-li je již od 29. 5. 2020, bere žalobu ohledně úroků z prodlení za dobu od 29. 5. 2020 do 4. 6. 2020 včetně zpět. Na základě tohoto částečného zpětvzetí žaloby postupoval soud dle § 96 o.s.ř. a řízení v navrženém rozsahu zastavil. (výrok II).
10. Soud ve věci provedl veškeré účastníky navržené důkazy, z nichž zjistil následující skutkový stav. Žalovaný je od vzniku společnosti 23. 2. 2010 dosud jediným jednatelem společnosti CXXXA s.r.o., IČO xxx. Od vzniku společnosti do 1. 9. 2018 byl žalovaný též jediným společníkem této společnosti. Od 1. 9. 2018 je jejím jediným jednatelem D. P. D., nar. xxx, bytem xxx, xxx, xxx, na něhož žalovaný převedl svůj obchodní podíl. Tento nový společník se jednatelem společnosti nestal, ačkoliv rozhodnutím jediného společníka p. P. se tento pokusil sám sebe z funkce jednatele odvolat a p. D. do této funkce jmenovat. *(úplný výpis z obchodního rejstříku společnosti, rozhodnutí jediného společníka nedatované s uznáním podpisu za vlastní ze dne 28. 6. 2018)*. Insolvenční řízení na společnost bylo zahájeno dne 26. 11. 2018 na základě *věřitelského návrhu společnosti MXXX XXXO, spol. s r.o.* a bylo u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. MSPH xxx. *Usnesením ze dne 27. 2. 2019* bylo rozhodnuto o úpadku a na majetek společnosti byl prohlášen konkurs. Žalobce si v insolvenčním řízení na majetek úpadce přihlásil pohledávku v celkové výši 16 160,88 Kč, skládající se z jistiny ve výši 15 791,84 Kč *(faktura 2018016 na částku 7 865 Kč a faktura č. 3018038 na částku 7 260 Kč)* a úroků z prodlení do dne zahájení insolvenčního řízení ve výši 666,84 Kč *(příhláška pohledávky)*. V insolvenčním řízení byla zjištěna celá přihlášená pohledávka žalobce, stejně jako všech ostatních věřitelů, celkem tak byly zjištěny pohledávky ve výši 3 691 872,71 Kč. *(protokol o přezkumném jednání a schůzi věřitelů ze dne 22. 5. 2019)*. Jak je zřejmé z *příhlášek pohledávek*, mezi zjištěnými pohledávkami se, mimo jiné, nachází tyto pohledávky, které byly ke dni 1. 1. 2018 více než 3 měsíce po splatnosti:

Věřitel	specifikace titulu pohledávky	dluh Kč	splatnost
MXXX XXXO	FA č. 20160626	491 355,68	8. 1. 2017
MXXX XXXO	FA č. 20170283	377 057,82	17. 8. 2017
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	duben 2016
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	květen 2016
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	červen 2016
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	červenec 2016
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	srpen 2016
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	září 2016
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	říjen 2016
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	listopad 2016
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	prosinec 2016
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	leden 2017
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	únor 2017
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	březen 2017
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	duben 2017
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	květen 2017
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	červen 2017
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	červenec 2017
TXXXY.XX, s.r.o.	smlouva o službách plat. brány	199	srpen 2017

TXXXXY.XX, s.r.o. smlouva o službách plat. brány	199	září 2017
FÚ pro hl. m. Prahu platební výměr	17 026	20. 4. 2017
FÚ pro hl. m. Prahu platební výměr	795	22. 5. 2017
FÚ pro hl. m. Prahu platební výměr	810	20. 6. 2017
FÚ pro hl. m. Prahu platební výměr	780	20. 7. 2017
FÚ pro hl. m. Prahu platební výměr	795	21. 8. 2017
FÚ pro hl. m. Prahu platební výměr	780	20. 9. 2017

Dále bylo zjištěno, že úpadce nemá žádný majetek. (*soupis majetkové podstaty z 9. 5. 2019*). Nikomu z věřitelů nebylo na jejich zjištěné pohledávky v konkursním řízení poskytnuto žádné plnění (*nesporné*). Žalobce vyzval prostřednictvím právního zástupce žalovaného dne 23. 5. 2019 k úhradě žalované částky do sedmi dnů od doručení výzvy (*výzva, poštovní podací arch*) výzva byla žalovanému doručena dne 28. 5. 2019 (*email od České pošty ze dne 28. 5. 2019*)

11.K důkazu byly provedeny i důkazy, předložené žalobcem k jeho tvrzení o tom, že na žalovaného bylo zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku (*usnesení Policie ČR z 19. 10. 2020, č.j. KRPB-207468-122/TC-2018-060281-ODE*), resp. předložené žalovaným k jeho tvrzení, že žalobami insolvenčního správce byly zahájeny oba žalovaným zmíněné incidenční spory (*žaloby proti paní G. P. o vydání částky 290 000 Kč do konkursní podstaty a proti žalovanému o vydání částky 1 859 052,70 Kč do konkursní podstaty*) a o tom, že manželé P. vlastní žalovaným zmíněný byt (*Informace o jednotce*), z nichž však soud při svém rozhodnutí nevycházel, protože pro posouzení odpovědnosti žalovaného za škodu nepodáním insolvenčního návrhu včas nejsou skutečnosti, které jimi měly být prokázány, přímo právně významné. Soud při rozhodnutí nevycházel ani z důkazů k prokázání existence úpadku ve formě předlužení (*doklady z účetnictví úpadce za roky 2014 až 2016*), protože pokud byl u úpadce ke dni 1. 1. 2018 zjištěn úpadek ve formě platební neschopnosti, bylo zjišťování úpadku ve formě předlužení již nadbytečné. Pro úplnost je třeba uvést, že k dalším svým tvrzením (např. o náhlém a nepředpokládaném ukončení spolupráce s dřívějším významným obchodním partnerem, o navýšení úvěru od banky v roce 2017 ap.), žalovaný žádné důkazy nenabídl. Soud ho k jejich označení a předložení nevyzýval, protože i zde se nejedná o skutečnosti, které, pokud by byly prokázány, by měly na posouzení odpovědnosti žalovaného za škodu nepodáním insolvenčního návrhu vliv. Účastnický výslech žalovaného nebyl proveden, protože na jednání zástupce žalovaného uvedl, že na provedení tohoto důkazu netrvá.

12.Dle § 3 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení je dlužník v úpadku, jestliže má (*zároveň*)

- a) více věřitelů,
- b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po splatnosti,
- c) tyto závazky není schopen plnit.

Dle odst. 2 se má za to, že dlužník není schopen plnit své závazky, jestliže

- a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, *nebo*
- b) *je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo*
- c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, *nebo*
- d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

13. V projednávaném případě bylo prokázáno, že ke dni 1. 1. 2018 měla společnost úpadce *více věřitelů*, konkrétně 4 (MXXX XXXO, spol. s r.o., ČSSZ, Finanční úřad pro hl. m. Prahu a TXXXXY.XX s.r.o.), měla *peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po splatnosti (t.j. splatné do 30. 11. 2017)*, u nichž se má za to, že je *nebyla schopna plnit*, protože některé z nich (ve výši cca 1.000.000 Kč vůči 3 věřitelům) *neplnila po dobu delší než tři měsíce (t.j. ty splatné do 30. 9. 2017)*. Z výše uvedeného vyplývá, že ***společnost byla již ke dni 1. 1. 2018 v úpadku ve formě platební neschopnosti***.
14. Dle § 98 odst. 1 a 2 InsZ má, mimo jiné, statutární orgán dlužníka povinnost podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku ve formě platební neschopnosti. Dle § 133 odst. 1 obch. zák. statutárním orgánem společnosti s ručením omezeným je jeden nebo více jednatelů. Žalovaný je od vzniku společnosti dosud jednatelem společnosti úpadce, měl tedy povinnost bez zbytečného odkladu po 1. 1. 2018 podat návrh na zahájení insolvenčního řízení. *Tuto svou povinnost žalovaný v zákonné lhůtě ani po jejím uplynutí vůbec nesplnil.*
15. Dle § 99 odst. 1 osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou *způsobí porušením této povinnosti*. V řízení bylo prokázáno, že škoda ve výši, zdůvodněné níže, byla způsobena porušením povinnosti žalovaného a že *je tedy dána příčinná souvislost* mezi porušením jeho povinnosti a žalobci vzniklou škodou. Z okolností případu je zřejmé, že *ke škodě by vůbec nedošlo, kdyby žalovaný svou povinnost včas splnil*, protože byl-li by návrh na zahájení insolvenčního řízení žalovaným včas podán, spolupráce mezi účastníky by byla ukončena a žalobce by úpadci služby, za jejichž poskytnutí mu úpadce dluží, vůbec neposkytl. K uvedenému soud dodává, že žalovaný ani netvrdil, že neexistuje příčinná souvislost mezi jeho (ne)jednáním a škodou, kdyby tomu však bylo, bylo by na něm, aby tuto příčinnou souvislost vyvrátil a prokázal její neexistenci. Příčinná souvislost se totiž v případech odpovědnosti za škodu dle § 99 presumuje, prokazovat ji musí škůdce. To platí tím spíše v situaci, kdy člen statutárního orgánu (jednatel) společnosti dopustí, aby tato na sebe vzala nový závazek v situaci, kdy již měla být splněna povinnost podat insolvenční návrh. *(k tomu viz bod 5/ a 6/ odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2019, č.j. 29 Cdo 4462/2017-390).*
16. Podle § 99 odst. 2 škoda nebo jiná újma spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel. V projednávaném případě byla v insolvenčním řízení zjištěna přihlášená pohledávka žalobce v plné výši, t.j. ve výši 16 160,88 Kč, žalobce na její uspokojení prozatím ničeho neobdržel. Z toho vyplývá, že *škoda činí 16 160,88 Kč*. (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. 29 Cdo 4824/2007, jehož právní věta II. zní: "Pokud pohledávka věřitele vznikla v době, kdy statutární orgán společnosti nebo jeho člen byl v prodlení se splněním povinnosti dle § 99 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku (nepodání insolvenčního návrhu), je škodou rozdíl mezi tím, co společnosti jako dlužníku zbývá splnit věřiteli a částkou, kterou věřitel posléze obdržel v konkursu na úhradu této pohledávky." nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2007 sp. zn. 29 Odo 1220/2005, který sice řeší situaci odpovědnosti za škodu statutárního orgánu podle § 3 odst. 2 dřívějšího zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, nicméně s ohledem na to, že konstrukce této odpovědnosti za škodu je v InsZ zákoně stejná, je použitelný i v tomto případě a v jehož právní větě se k otázce skutečné škody, mj. praví: "U věřitelů, jejichž pohledávky vznikly až v době prodlení osob uvedených v § 3 odst. 2

zákona č. 328/1991 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2007 se splněním povinnosti na prohlášení konkursu, se takovou škodou rozumí rozdíl mezi tím, co dlužníku zbývá splnit věřiteli v době, kdy je návrh na prohlášení konkursu podán a částkou, kterou věřitel posléze obdržel v konkursu na úhradu této pohledávky.").

17. Dle § 99 odst. 3 InsZ se osoba uvedená v odst. 1 své odpovědnosti za škodu nebo jinou újmu podle odst. 2 zproští, jen *(tvrdí-li) a prokáže-li*, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat. Z uvedeného vyplývá, že i poslední předpoklad odpovědnosti za škodu, t.j. *zavinění* se u tohoto typu odpovědnosti za škodu presumuje a je na škůdci, aby prokázal, že vynaložil veškeré úsilí k odvrácení skutečnosti nastalé nezávisle na jeho vůli a bránící mu splnění povinnosti podat insolvenční návrh. *(k tomu viz poslední odstavec bodu 6/ odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2019, č.j. 29 Cdo 4462/2017-390).* V projednávaném případě žalovaný ani netvrdil, a tedy ani neprokázal, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah uspokojení ani to, že jeho nepodání nezavinil.

18. S ohledem na vše, co je uvedeno výše, tedy s ohledem na zjištění splnění všech předpokladů odpovědnosti žalovaného za škodu za nepodání insolvenčního návrhu (včas), soud uzavřel, že nárok žalobce na zaplacení žalované částky je dán, a proto bylo žalobě v plném rozsahu vyhověno. To se týká i úroků z prodlení, na které má žalobce nárok dle § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve výši dle vládního nařízení č. 351/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů, t.j. ročně ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Jak výše v bodě 9. odůvodnění uvedeno, žalovaný se dostal do prodlení dnem 5. 6. 2019. Ke dni 1. 1. 2019, který je prvním dnem kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, činila repo sazba 1,75%. Ta, navýšená o 8% činí přiznaných 9,75% ročně. Úroky z prodlení je žalovaný povinen zaplatit od prvního dne prodlení až do zaplacení.

19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 3 a 146 odst. 2 o.s.ř., když žalobce zavinil zastavení řízení jen v nepatrné části příslušenství za 7 dní, jinak byl úspěšný, takže mu byla přiznána plná náhrada jím vynaložených nákladů v celkové výši 12 366 Kč. Náklady zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč a náklady právního zastoupení ve výši 11.366 Kč, t.j. odměnu za čtyři úkony právní služby v plné výši - převzetí a příprava zastoupení, sepsání a odeslání předžalobní výzvy se skutkovým a právním rozбором věci, sepsání a podání žaloby a účast na jednání soudu dne 19. 11. 2020 /za doplnění žaloby na výzvu soudu odměna přiznána nebyla, protože se jednalo o odstranění *vad* žaloby, která měla být rovnou bezvadná/ a za jeden úkon právní služby v poloviční výši - podání odvolání proti přerušení řízení á 1 780 Kč dle § 7 bodu 5., § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (AT), pět režijních paušálů k těmto úkonům á 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 AT. Připočtena dále byla náhrada za promeškaný čas při cestě zástupce žalobce z Hradce Králové do Prahy k jednání a zpět (235 km), t.j. náhrada za 5 půlhodin á 100 Kč dle § 14 odst. 3 AT a cestovné dle § 13 odst. 5 AT (jízda automobilem reg. zn. 6H06302 s průměrnou spotřebou 4,93 l nafty na 100 km za cenu 31,80 Kč za 1 litr a amortizaci 4,20 Kč na 1 km) t.j. cestovné ve výši 1 356 Kč (zaokrouhleno).

20. O povinnosti žalovaného uhradit náklady řízení k rukám zástupce žalobce bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o.s.ř., lhůta k plnění povinností byla určena dle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo podat návrh na provedení exekuce.

Praha 19. listopadu 2020

JUDr. Gabriela Kučerová
předsedkyně senátu